

## Передплата

на «РУСЛАНА» вивозить:

## в Австрії:

на цілий рік . . . 10 зр. (20 кор.)  
на пів року . . . 5 зр. (10 кор.)  
на чверть року . . . 2-50 зр. (5 кор.)  
на місяць . . . 85 кр. (1 к. 70 с.)

## За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів  
або 36 франків  
на пів року . . . 8 рублів  
або 16 франків  
Поодинокое число по 8 кр. ав.

## РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш,  
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові щодня крім неділь і руских свят о год. 6-й пополудни.  
Редакция, адміністрация експедиция «Руслана» під ч. 9 ул. Колерника (Ліндога ч. 9). Експедиция місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.  
Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Реклямації неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звычайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Русланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

## Чи підемо до Китаю?

Від довшого часу являють ся в віденських дневниках статі, накликаючи Австро-Угорщину до воєнної акції проти Китаю. Що такі статі появлялись доси в «Reichswehr-i», се не дивниця. Орган сей заступає головні інтереси нашої армії, а в армії з конечности мусить віяти воєнний настрій і охота, добувати собі боєвицних лаврів. Але слідом за «Reichswehr-ом» пішли на днях і другі дневники віденські, ударили сильно на пасивність Угорщини, на її еґоїзм, на її холод в виду китайської катастрофи і на її аграрне становиско, що не змогло в китайськім питаню найти для себе ніякого інтересу. При сій нагоді довелись деякі докори Сельови, а ще більші гр. Голуховскому яко керманичеві заграничних справ.

Віденські дневники раді би бачити наші сухопутні воєнні сили на разі під Тієнтіном, а відтак в Пекіні; раді би жертвувати жите соток і тисячів наших жовнірів, а то — для удержання великодержавности (?) монархії і для заініціювання колоніальної (?) політики. Наколи вже Італія рішила ся вислати до Китаю свої війська — сказано — то яло ся і нам взяти більшу участь в акції европейского концерту. Віденські дневники боять ся, щоб при евентуальній ділежі (?) «небесного царства» Австро-Угорщина не вийшла з порожніми руками і не занедбала великих (?) торговельних інтересів на азийскім Сході.

На перший погляд видають ся ті аргументи оправдані. Але при основнійшій розслідуженю покажуть ся они крихкими баньками з мила. «Великодержавність» нашої монархії не стоїть в ніякій звязи з китайскою справою. З Китаєм і без Китаю лишиться Австро-Угорщина тим, чим була

в Европі, іменно: поважною, мілітарно кріпкою і в своїй політиці независимою державою. Она лишить ся тою державою, що через три десятиліття удержала мир европейский, що спинила всякі перевороти на Балканах і — о котрої приязнь добивала ся не лише Німеччина і Італія, але і Росія, а в найновіших часах і Англія. «Інтереси» свої торговельні — на жаль малі — боронила Австрія по нині достойно і в Китаю, а для оборони їх вислала туди два воєнні кораблі, а може вишле ще другі два. Наколи-ж торговельні зносини Австрії з Китаєм були доси так незначні, то вина за се не паде на державу, а паде она на торговельні фірми, з котрих доси лише чотири поселились в Китаю. Ледви сотка горожан австрійських находить ся нині в пристанях китайских. Видко, що купецтво австрійске або неспосібне до так широкої експанзії, або не добачає користий для себе з такої експанзії, або видить, що єму тяжко би прийшло видержати конкуренцію на китайській території з другими европейскими державами.

Нам видає ся, що китайські статі в віденських дневниках інспіровані просто з Німеччини, що мабуть крихту загнала ся в своїй колоніальній політиці, а на оборону її схотіла би з'ужити і воєнну силу Австро-Угорщини. Тількож, як пос. Бісмарк для інтересів Австрії на Балканах не думав жертвувати ані одного бранденбургского гренадира, так само не будемо ми жертвувати своїх Іванів для інтересів Німеччини в Кію-Чаві. Континентальна Австро-Угорщина не одно, що приморські держави Европи. Інтереси наші не ідентичні.

Чи Італія що-небудь зискає в Китаю — се покаже ся доперва. Ми знаємо на разі се, що один італійский жовнір, висланий до Китаю буде коштувати державний скарб 20 лірів денно, а ціла теперішня

експедиция 20.000 лірів денно, 6 мільонів місячно, а 72 мільонів річно, а то не вчисляючи в ту суму коштів транспорту.

Гр. Голуховский в торічній сесії делегаційній згадував вправді про потребу роздобуття нових торговельних для австрійского промислу і домагав ся побільшеня торговельної флотії. Але тоді віденські дневники віднесли до проєктів гр. Голуховского з всею байдужністю.

Впрочім до 20. липня находив ся ще посол австрійский в Пекіні при житю, то для нас відпадає підстава до «мести» за пролиту кров. А вжеж війну виповідати Китайцям не маємо ніякого права, коли доси більше інтересовані европейські держави не рішили ся на сей непевний крок.

Ми будемо проте спокійно сидіти дома, їсти свій хліб і ждати, аж віденські купці зааранжують нам колоніальну політику в Китаю. Тепер ніхто розумний не схоче наставляти свого карку під боксерский ніж з льюальности для німецької колоніальної політики.

## Вісти з Канади.

(Сегорічна імміґрация. — Нові права в Манітобі).

О скілько мож довідатись з канадійских часописий, — пише «Свобода» — імміґрация наших Галичан і Буковинців до Канади майже так численна сего року, як і в минувших двох роках. Майже увесь народ осідає в околиці Едмонтон, а частина мала осісти в околиці Rosthern, Assa.

Вісти про сегорічну колонізацію наших людей може подати докладно лиш д. К. Генік. З часописий годі що докладно довідатись.

Консервативна партія в Манітобі ухвалила на своїм соймі два дуже важні закони: закон виборчий і закон прогібіційний. Важне для наших людей в новім законі виборчим є те, що новий закон виборчий позбавляє Русинів і Духоборців права голосованя на 7 літ. Прочі на-

6

## НАГУЛА.

(Сільский образок. Написав о. Ф. Мешко).

(Далі).

Другого дня, скоро сьвіт, пішов в ліс старий угляр Віцко Петрик.

Що хвиля потягав з великої люльки і весело оглядав буки і всяку деревину, мовби ніві перший раз в житю їх бачив.

Они з ним зросли, а він з ними. Тому їх любив і тому споглядав на них з батьківскою любовю.

Так любив Віцко ліс, любив кожде дерево з осібна. Кожде розпізнав, о кождім знав, як росло, як розвивало ся. З кождим лучив і дружив його якийсь спомин — може незначний, та мимо того не цїнив його низше других...

Роздумував, що колись були они маленькі, слабі. Тепер великі, тверді, неподатні, повні опору проти вітрам і бурям. От і нічна буря не перемогла їх!...

Чоловікови однак не можуть оперти ся.

Недовзі може засьвіває в лісній тишині сокира сумну пісню і задасть смертельний удар, одній або другій деревині, що ще зелєвіє в повній силі і кріпости своіого чудового і тихого житя...

Думаючи об тім прийшов в «Вертеп». Була то глибока, вузка пропасть серед темних лісів. На дні пропасти журчав по великих, гострих камінях маленький, як хрусталь чистий, потік, що витікав з під горбів. В часі зливи або на весні, коли топять ся сніг, зростає в гучну, могучу струю.

Віцко ступав по спадистій і хвзкій стежці поміжи скали в Вертеп. Щоби виминути велике коліно, хотів через потік скоротити дорогу і далі лізти до гори в ліс. Обережно спускав ся в пропасть межі гострими, сторчачими скалами. Вже був над стурею води, коли нагло задержав ся.

— Ісусе-Маріє! — крикнув і опер ся о ялинку, що вистала худим пеньком з каменистої землі...

Сокира випала йому з руки. Широко отворив очи і з перестрахом глядів в струю. В ній побачив лежачого людского трупа.

Ноги встромлені в мутну воду, що трохи зібрала в часі нічної зливи, крутила ся около них і затікала в брудні, мокрі шаравари. Голова лежала на скалі. Біле каміне було кругом окровавлене.

Від чола аж до води в долину тягнула ся вузка, червона нитка. По ній риніла кров. Тепер она була тверда, зіхла, холодна...

— Христе Боже! То певно труп! — загомонів угляр, коли прийшов трохи до себе від першого наглого перестраха.

Поволи пристуив до трупа. Обернув його на бік, щоби побачити лице...

— Яцку!

Здивований Віцко заломив руки, та похитав неспокійно сивою головою.

— Що за нещастє з ним? Гм... Страшно... Найгірше, що не живий... А може в нім є ще пушка духу... Треба подивитись!

Почав його обмацувати.

Чоло було зимне, лице тверде, зівяле. Очи тісно замкнені — немов в вічному сні.

— Боже мій... зле... дуже зле!... — бурмотів старець милосердним голосом і почав розпинати кафтан і сорочку.

Праву руку приложив до лівої груди — над серцем. Уважно надслухував, чи не дихає.

По хвилі лице Віцка прояснило ся. Цілий веселий загомонів.

— Трошки-трошки... Богу дякувати... Може ще відратую... сіромаха!

Віцко зрадів. Скоренько, мов молодик, почав увивати ся коло равенного. Добре серце додавало старцеві чудової сили.

Зняв старий, брудний капелюх і зачер во-

родности можуть голосувати тоді, если уміють читати права Манітоби в мовах англійській, або французькій, або німецькій, або айсландській.

Прогібіційний закон забороняє продажу горячих напінків по сальонах, готелях, гуртівних складах, лиш в апіках мож буде дістати алкоголь і то лиш за рецептою доктора. Против того закона проявилась завзята борба. Властители сальонів і готелів жадають від правительства відшкодованя, а апікарі не хотять займатись продажию алкоголів.

Довідуємось з газет, що православний батюшка з Seattle Wash. о. Александров був на місії в околиці Едни і Вікторії в Альберті і обіцяв, що сего року ще осядуть там стало православні сьвященники для православних Русинів з Буковини.

## Східна війна.

Живі чи мертві? — питає ся нині ціла Европа про Европейців, замкнених в мурах Пекіну, відтятих від всякої помочи, навіть комунікації з цивілізованим сьвітом. Телеграми не дають на се жадної відповіді, ба ще більше замотують справу. З Вашингтону телеграфують, що американський консуль з Шангаю довів телеграфічно про повідомленє губернатора Шантунгу, що заграничні послы в Пекіні після збуреня посольств сховали ся до підземного льоху і там стереже їх сторонництво князя Чінга. Американський консуль робить при сім замітку, що при знаній брехливости Китайців, не належить до сеї вістки привязувати більшого значія. Ну, ся брехливість доходить вже до безличности. Справді немовби Китайці хотіли з европейскими державами грати ся «слівю бабки». Вкінці уже справді не знати, на котру сторону фальшували репортери та справоздавці вісти з Китаю?! Чи справдила ся приповідка, що «страх має великі очи», та вої ті страшні вісти про тисячі убитих Християн, про вимордуване дипломатичного тіла в Пекіні, про смерть цїсаря і божевіле цїсаревой — є видумкою заляканої панікою фантазії, чи они справді збули ся, а безгранична перфидія китайської дипломатії хоче тепер милити очи европейским державам?

Найновіші вісти з далекого Сходу не поясняють нічим сеї чудної і єдиної в своїм роді появи. Фальшиві телеграми, які висилає кв. Туан, підписуючи на них цїсаря, не поясняють справи, але ще більше єї затемнюють.

В суботу відбула ся в Парижі в сльзівській палаті кабінетова рада. Міністер заграничних справ, Делькас, відчитав телеграму китайського цїсаря, Квангсу, в якій сей просить президента Любета о посередництво між Китаєм а

ди. Клякнув коло нещасного. Обмив кров з голови, змочив і скропив остигле тіло і повіки...

Яцко лежав з початку майже мертвий. Поволи почало його лице покривати ся легким румянцем. Грудь по хвили, з вільна підносила ся. Отворив трошки уста і чим раз то душче втягав чистий і покріплюючий лісний воздух.

Опісля отворив очи неначе по довгім спаню. Здивований, тупо глядів на Віцка і около себе. Не знав, що з ним дїє ся.

Хотів піднести руку, але опала знов на землю... Пробував обернути ся в право. Не міг. Губи дрожали. Говорив, але так тихисенько, що угляр не розумів його.

Нахилив ся до його уст. Скільки сили позваляли, шептав нещасний:

— Хочу води!

— Віцко зачер знов капелюх води. Яцко пив довгими, спрагненими хлистами. Холодний напій очевидно скріпляв його. Підїє праву руку, поволи і тяжко і взяв ся за чоло!

Угляр не знав, що має робити. Сидів тимчасом спокійно на скалі біля хорого, підперши голову жилавою правицею...

— Чи болить тя що, Яццю? — спитав по хвили.

— Болить... болить...

— Так, гм... Бідний ти!... Як ти дістав ся тут?

«Нагула» задумав ся. Споглядав напнятими очима в голубе небо, що розтягло над ним свою чудову синю краску.

(Конець буде).

иньшими державами. На сю телеграму відповіла кабінетова рада, що справа посередниченя є без ціли, поки не стане певним, 1) що французький посол в Пекіні і єго товариші, члени дипломатичного тіла находять ся під цілковитою захроною китайських властей та мають повну свободу зносити ся зі своїми правительствами; 2) що китайське правительство усуне і відповідно покарає кв. Туана і високих достойників, котрі причинили ся до остатних подій; 3) що всі власти і війська в цілім Китаю одержать приказ виступити проти античужинецьких заворушень, а 4) що китайське правительство придусить повстане Боксерів. Як довго Франция не буде мати достаточної запоруки, що єї всі жаданя сповнять ся, так довго буде вести воєнну акцію.

Таку саму телеграму від китайського цїсаря одержав також президент Сполучених Держав Мек Кінлей.

Парискі днівники дізнають ся знова, що до німецького цїсаря наспіла з Китаю телеграма, в якій цїсар Квангсу висказує свій жаль по причині смерти посла Кетелера, але думає, що нинішні події в Китаю не заколотять мирних відносин між єго державою а Німеччиною.

Зовсім суперечну вість з попередною подав агенция Гаваса в Парижі. До неї наспіла з Чіфу телеграма з повідомленем, що губернатор Янгшїкаю довів телеграфічно дня 20. с. м., що після найавтентичніших вістий з Пекіну всі послы заграничні живуть і остають під опікою китайських властей. — Так отже і вість про смерть німецького посла мала би бути неправдивою.

До японського правительства відїє ся також китайський цїсар та намовляв єго до сполуки з Китаєм проти европейских держав, а за причину союзу подавав, що по упадку Китаю та сама доля може стрінути Японію. На се відповіла Японія, що признає коначним заведене в Китаю внутрішнього спокою і безпеченства чужинців. Як Китай так поступить, то може бути певний, що Японія ужие свого впливу до заключеня мира між Китаєм а иньшими державами.

Та мабуть до миру скоро не приїде, бо в Китаю кипить заворушенє в найвисшім степени, а товпи Боксерів сполучені з постійним війском китайским ударили на посїлости Росії над Амуром.

До «Now-oj Reform-и» доносять з граничної стації Александра, що перед тижнем переїздив тудя відділ німецького війська, висланий через Росію і Сябір залізницею до північного Китаю. Перевіз війська через чужу державу відбув ся в той спосіб, що оруже і амуніцію вислали вперед залізницею, а опісля поїхало військо під доглядом офіцирів з російського штабу, не задержуючи ся по дорозі в більших містах.

## Економічні вісти.

Справозданє зі стану засївів та жнив, оголошене міністерством рільництва, підносить на ветупі, що стан погоди був для засївів не кривий, бо зливи, гради та повени вирядили знатні шкоди. Що дотичить озимого жита, то в наслідок переораня багато простору та переважно рідкого стану збіжа належить надїяти ся богато меньшого збору, чим минувшого року. Жнива переважно ще не покінчені. В Галичині та на Буковині зашкодили житю посуха та спеки. В полудневих околицях жнива озимой пшениці відбувають ся тепер, а видаток є вдоволяючий, з других країв доходить жалоби, що пшениця вилягла, та ржа кинула ся на неї. У східних краях пшениця є досить марною і рідкою, впрочім вдоволяющею. Стан ярих засївів є дуже нерівний. В полудневих краях жнива або вже покінчено, або тепер відбувають ся, або зачинають ся. Ячмінь в богато краях потерпів наслідком вогкості. З богато сторін доносять, що ячмінь виляг, пожовк і заріс, а дезде показала ся на нїм ржа. Мимо сего стан ячменю є ще вдоволяючий. Стан вївса добрий. Кукурудза поправила ся і заповідає добрий збір. Пашні рослини на скількість удатні, на якість вийшли плохі. Бараболі заповідають ся дуже добре, цукрові бураки переважно добрі, але декуди заросли та поржавіли. Винниці заповідають обильний збір, а дерева овочеві також не завели.

Wiener Ztg. оголошує цїсарське розпорядженє з дня 19. липня, виданє на підставі §. 14. в справі індивідуального розділу контингенту алкоголю (с. зн. тої скількості алкоголю, яку горальні можуть виробляти за оплатою низшого, консумційного податку). Ся справа була дуже неясною, бо тепер уливає речинець, до якого контингент був управильнений давнішими приписами. Розпорядженє в своїм змісті є згідне з правительственным проєктом, предложеним палаті послів, але нею не полагодженем. Розпорядженє не установляє нової провізориї, а дефінітивно полагоджує квестію аж до 1908 р., а то рівно з огляду на інтереси рільництва, як і на велику скількість ново повставших рільничих горалень. Розпорядженє відповідає результатам анкети, яка в сій справі відбула ся минувшого року.

## З політичного поля.

Віденські днівники доносять, що при нагоді нарад соймової комісії в цілі реорганізацій виборчого комітету, відбули ся також дня 16. липня збори автономістичних членів польського «Кола» соймового і державної ради для обговореня справи політики вільної руки, ухваленої дня 10. червня польским «Колом» у Відні. В сих зборах взяли участь Евген Абрагамович, Гендель, Мерунович, Сапіга, Блажковский, Козловський, Вайгель, Дулемба, Рошковский, Рихлик, Знаміровський, Богданович, Шептицкий, Гарапіх, Цвєклівський, Біндер, Ройовський, Гізовський, Фіцнер, Пастор, Соколовський, Мілевський і Кароль Дідушицкий. Присутні в дискусії згодили ся на се, що політика вільної руки має лише так розуміти ся, що на случай, коли-б Молодочехи відступили від обструкції, Поляки назад з ними злучили би ся «в цілі охорони сиїльних інтересів». Фактичний зрив звязи правиці уважає більшість польського «Кола» грубим і на будучність небезпечним блудом». Сими зборами зазначила ся різниця поглядів що-до дальшої політики в лоні польського «Кола», та угруповали ся два сторонництва: Яворського, сприяюче Німцям та Козловського, чехофильске, — як віденські днівники висказують ся — «на щастє богато меньше від тамтого».

Виборчий рух в Галичині почав ся вже в тих містах, які на підставі нової, виборчої ординації мають приступити дня 4. вересня до вибору своїх послів. Богато витворило ся сторонництв, а кандидатів являє ся ще більше. Борба буде горяча, бо соціялісти, підпірані жидівским елементом, намагають ся мандати з міст позискати для себе. Шанси їх побіди збільшають ся через те, що лівниця польска під проводом Романовича організує ся на ліво, кокетуючи з радикальними елементами. Супроти сего небезпеченства польска праса висуває «посередню групу», заохочуючи міщанство, щоб там шукало собі послів. Ось як пише «Dziennik Polski» в сій справі: Міські мандати повинні припасти лівниці в соймі, але не сій, яка під проводом Романовича зірвала цілком народну солідарність і кинула ся в обнята москальофіла Стояловського і соціяліста Дашинського, але сій групі послів, яка вшеще цінячи добро краю, ніж польованє на популярність, з лівниці виступила, а будучи поступовою групою, не прилучила ся до жадного з консервативних сторонництв правиці, або півконсервативних з центра, але утворила оєбне сторонництво». Вказуючи на посольску діяльність Меруновича, Гурки, Яблонського, завзиває згаданий орган міщанство, щоби вибрало лише таких кандидатів, які приступлять до сеї групи.

Надто в скалатскім повіті зароїло ся від кандидатів до мандату, опорожненого смертию бл. в. гр. Козебродзкого. З рускої сторони селянство видвинуло кандидатуру б. посла-селянина Гурка. Але і тут нема єдности, бо радикали увихають ся за Петром Новаковским і він сам агітує там за собою при помочи своїх сторонників-агітаторів. З польської сторони убігають ся о мандат др. Войтковский і др. Ерліх (жид) та брат намісника гр. Мечислав Пінівський.

## НОВИНИ.

— Календар. Ві второк: гр.-кат. Ольги княгині; рим.-кат. Кристини. В середу: гр.-кат. Прокла; рим.-кат. Якова апост.

— 3 товариства «Просьвіта». В справі безпроцентових позичок для читальні «Просьвіти» подав виділ краввий до відомости, що на пропозицію головного Виділу Товариства «Просьвіти» уділив з фондів краввих позичку слідуєчим читальням «Просьвіти». 1) Читальні в Поповичах, перемиского повіту 400 кор.; 2) читальні в Мшані, повіду городецького, 600 кор.; 3) читальні в Городовичах, повіту, старо-самбірського, 1.000 кор.; і 4) читальні в Слобідці турилецькій, повіту борщівського, 400 кор. — Позички ті мають бути сплачені в 8 рівних піврічних ратах, а перша рата припадає дня 1 серпня 1901 р.

Також подає краввий виділ до відомости, що установив постійні речниці, в котрих буде полагоджувати подання о уділенні безпроцентових позичок, а іменно: дня 1 січня, 1. цвітня і 1. жовтня кожного року. Для того ті читальні «Просьвіти», що схотять вносити подання о безпроцентову позичку, мусять на два-три тижні перед кожним з тих речниць вносити подання на руки товариства «Просьвіти», щоби оно мало час перевірити стійність прошеня і предложили подане на означений речинець краввому виділові. На жадане читальні всилає канцелярія товариства «Просьвіти» базплатно докладні поясненя в справі одержаня безпроцентової позички для кравниць при читальні «Просьвіти».

— Львівська руска гімназія в р. 1900. З урядового справоздання дирекції львівської академічної гімназії подаємо про її стан в шк. році 1900 отсі дані: З початком шк. року записалося 562 учеників — о 76 більше ніж було з кінцем року 1899. Шість клас I—IV, VII і VIII. поділено на два рівнорядні відділи, так що гімназія має 14 клас. Серед року покинуло школу 73 учеників, а прийнято нових 14, так що в кінці року осталося 503 учеників публичних і 5 приватистів (о 17 більше ніж попередного року). Після віроісповіданя було 2 рим.-кат., 2 православних, а 449 гр.-кат. обряду; після народоости всі заявили ся Русинами. Селянських і маломіщанських синів було 225, священничих 138, синів народних учителів 43, державних урядників 36, слуг державних 13, ремісників і промисловців 10, дяків 10, приватних слуг 6, зарібників 5, приватних офіціалістів 4, автономічних урядників 4, адвокатів 2, нотарів 2, літератів 2, властителей реальности 2, лікаря 1. Класифікація з кінцем шк. року випала так: перший степен з відзначенем дістало 27 учеників (троха більше над 5 проц.), перший степен 390 і 1 прив., другий і третій степен 42 і 1 прив., до іспиту доповняючого призначено 4. — Науку польського язика побирало 338 учеників, французького 46, рисунків 66, співу 118. — Збір учительський складав ся з директора і 23 учителів.

— З'їзд польських природників і лікарів в Кракові розпочав ся в суботу о 8. год. рано богослуженем в костелі Пречистої Діви. О 9. год. зібрало ся до 4.000 учасників з'їзду в театральній сали. Проф. Костанецкий, голова комітету, вітворив засіданє промовою, в якій підніс вагу природничих наук, начеркнув коротку історію розвитку сеї галузі наук в остатніх часах та висказав вдоволенє, що нині євєльність відносив ся до них приязнійше. Опісля предложив лієгу членів президії з'їзду. Зібрані прийняли президію оплесками, почім обняв провід др. Дунін з Варшави. Перший забрав голос протомедик др. Мерунович зі Львова; повитав зібраних з припорученя міністерства просьвіти і в своїй промові звернув увагу на те, що головною задачію з'їзду є застановити ся над средствами проти туберкулів. Опісля повитали зібраних президент міста Кракова, Фрідляйн, по нім іменем Академії умістностей і університету др. Цоль, в імени лікарского виділу проф. Якубовский, а др. Йордан іменем краківського Товариства лікарского. По відчитаню привітних писем і телеграм, та по справозданю секретаря господарского комітету проф. Ненцкий виголосив відчит на тему: «Будуча задача біологічної хемії». Прелегент представив будову клітини, спосіб, в який она відживляє ся, її розвій, зріст і смерть. Сказав, що від хемії біологічної учені можуть багато надіяти ся, бо її розвоєви не можна начеркнути постійних границь і сказати: «доси, а не дальше». Відчит привіяли зібрані оплесками. Опісля виголосив проф. Барановский з Варшави свій відчит на тему: «Борба з туберкулами як задача євєльній-народна», зазначив, що нині ціла Європа приняла ся сеї борби, з сих причин: 1) пересвідчено ся, що туберкули серед відповідних условин гігієнічних і дієтичних можна частовилічити; 2) до борби з сею недугою привєволює зріст пролетаріяту міського і сільського, та єго нужда, до якої головно причиняє ся та страшна недуга. Борбу з туберкулами підняли вже всі народи, для того і задачію Поляків є причинити ся також в тім напрямі зі своєї сторони. По відчиті, на якім покінчило ся перше засіданє з'їзду, вибрано виставових судій, а др. Слівінский запросив учасників

з'їзду на природничо-лікарську виставу, що находить ся в 16-ох саях в будинку давної прогімназії Новодворської.

— Дирекция державних залізниць для вигоди подорожуючих залізничними завела в середмістю Львова продажу карт їзди на всі поїзди. Продажею сих карт займає ся бюро денників п. Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана. Можна там набувати карти їзди до всіх стаций і на всі поїзди, котрі від'їзять в дни купленя карти, або в день пізнійше.

— Пропає без сліду 33-літній Андрей В., жовнатий, залізничний аспірант на стаций Львів-Підзамче. До своєї жєни написав В. лист, наданий у Львові, такого змісту: «В лисинецькім лісі сповнить ся нещастє, не шукайте мене, будьте здорові, пращю вас всіх». Імовірно отже В. допустив ся самоубійства.

— Жертви води. В Дністрі підчас повени утопив ся о. І. Літинський, гр.-кат. парох з Чукова коло Самбора. Тонельника доси ще не найдено. — Підчас купели в Рабі утонув 24-літній Франц Каларус з Нездар, бохеньского повіта. — В Станиславові підчас купели утопив ся в Бистриці Йосиф Махник, слуга тамошної учительської семинарії. — В млинівці в Струсові, терєбовельского пов., найшла смерть 4-місячна дитина тамошного мельника, Миколи Бутрима. — В Романові коло Шурович утопили ся в Стирі дві жєнщини. — В Різдвянах під Бурштином утопила ся купаючись в Дністрі 18-літня учителька С. Дечківна. В Пруті утопила ся 15-літня дівчина, дочка коломийского міщанина. Тіло тонельниць найдено другого дня. — В Сяні утонув купаючись 22-літній слуга сяноцького шпитала.

— Сербский король Александер оголосив прокламацію до сербского народу, в якій повідомляє про свої заручини з бувшою двірскою дамою королеви Наталії, вдовою по Машині. Прокламація заявляє, що король женить ся з волі народа, а заравом сповняє обовязок убєзпеченя династії на будуче. Сербска династія виїшла з люду, для того король є тої думки, що має право вибрати собі жєну з сєго люду. Дід нареченої короля був одним з найзнаменитіших співробітників великого Мілоша при відбудованю Сербії. Король прирікає дальше, що і в будучині буде працювати з сильною волею над скріпленем і ушасливленем любові вітчизни.

— Місто Благовещенск, котре дня 16. с. м. острєлювали Китайці, заложено в 1856 р. під назвою Уст-Зейска. Назву Благовещенск одержало се місто в два літа пізнійше, по заключеню айгуньского договору, після якого Амурский край прилучено до Росії. Місто лежить на лівім стрімкім березі Амuru; числить 32.000 населеня і 3.500 домів, з котрих майже всі деревляні. В Благовещенску істнує гімназія класична і жіноча, духовний семинар, сім шкіл міських і парохіальних і дві редакції часописий: «Приамурскій Край» і «Амурская Газета».

— Подвійне самоубійство з Любови. В селі Біговачу в Боснії застрілив ся управитель жандармского постерунку, Іван Павлик, з сеї причини, що родичі єго нареченої відказали їм призволеня на вінчанє. Наречена, дізнавши ся про єго смерть, з жалю і розпуки скочила до ріки в Сараєві і утонула.

— Лік на сухоти. З Антверпії доносять: Лікар на кораблі «Red Star Line» відкрив нову суровицу на сухоти і уздоровив нею вже кількох сухитників. Винахідник др. Фрайссе буде вести дальше свої досьвіди в інституті Пастера в Парижі.

— Ц. к. Дирекция залізниць державних оповіщує:

На шляхах Карльсберг-Бродина, Карльсберг-Путна і Печеніжин Шепавівский-Слобода рунг. (копальня) привєрнено рух всіх поїздів; противно застановлено рух всіх поїздів на шляху Долина-Вігода. На шляху Станиславів-Болехів привєрнено з днем 17. липня рух поїздів особових, але подорожні мусять два рази пересідати ся, а іменно раз між Болеховом і Долиною, а другий раз між Станиславовом а Тяжевом. Аж до відкляканя курсують між Станиславовом а Стриєм тільки поїзди ч. 1211, 1212, 1219 і 1220, а понадто також поїзди ч. 1215 і 1218 між Стриєм а Болеховом.

— Конкурс. Комітет інтернату при ц. к. семинарії учительській в Сокалі, розписує сям конкурс на прийнятє 80 інтервистів під слідуєчими условиями: Кандидати курсу приготовляючого зістануть прийяті тільки за оплатою місячною по 20 кор., кандидати I, II, III і IV. року семинарії за відступленем побираної стипендії без доплати, сли она виносить 20 кор.; в противнім случаю за доплатою такої суми місячної з гори, щоби доповняла стипендію до суми 20 кор. Крім того всі кандидати мають заплатити за місяць липень 1900 по 10 кор. Інтервисти дістануть цілковите удержанє іменно: помешканє, услугу, сьвітло, пранє, в части також книжки шкільні і педагогічний надзир. Поданя о прийнятє до інтернату треба вносити до Комітету інтернату ц. к. семинарії учительській в Сокалі найдальше до кінця липня с. р. До поданя належить долучити: 1) Сьвідоцтво масткового стану

кандидата, зглядно єго родичів. 2) Деклярацію на час цілого року, в котрій отець, а зглядно опікун кандидата обовязує ся платити правильно що місяця з гори визначену єму грошеву суму, заосмотрити ученика в потрібне білє, як б сорочок, б простирал, 4 пошевки, б ручників, б хусток до носа. Білє конечно мусить бути значене. Також повинен кандидат мати два цілі убрания, зимове пальто, подушку, колдру, зглядно коц, власну ложку, ніж і вилки. При вступленю до інтернату має кождий кандидат заплатити з гори на руки префекта інтернату 10 кор. на наукові прибори, а 2 кор. на зужитє інвентаря. 3) Всі доплати мають бути вношені місячно з гори найдальше до б. кожного місяця під загрозою видаленя з інтернату. З комітету інтернату для учеників ц. к. семинарії учительської в Сокалі. В. Тисовский, управитель ц. к. семинарії.

— Дрібні вісти. В Станиславові отвирас канцелярню адвокатку др. Лев Алексєвич, а в Сяні др. Кирило Трильовский. — На віденській університеті відбула ся оноді промоція п-и Цецилії Вендтівної на доктора філософії. — В суботу помер у Львові на черевний тиф 28-літній Бронислав Свительский, асистент Дирекції державних залізниць. Небіжчик мешкав при ул. Геродецькій ч. 16, де саме тиф появил ся. — В Кринівці дня 27. с. м. відбуде ся торжественне відслонєнє памятника проф. краківського університета д-ра Йосифа Дітля, котрий помер перед 25 роками та богато причинив ся до розвитку купелевого заведеня в Кринівці. — При вибуху одного з вульканів в Япанії згнуло 200 осіб.

## Телеграми.

Прага, 23. липня. Politik доносить, що кн. Фридрих Шварценберг відбудує оноді конференцію з д-ром Кербером.

Білгород, 23. липня. Міністерство д-ра Владана Гюргівича подало ся до димісії. Гюргівич наразив ся всім виднійшим сторонництвом політичним краю, через те, що улягав у всім королеви. Се мало бути одною з причин зголошеня димісії кабінету. Деякі подають знова як причину димісії сумний стан фінансів Сербії.

Білгород, 23. липня. Король по довній розвазі прийняв димісію кабінету.

Відень, 22. липня. Після телеграми з пароху «Зента» губернатор Юган телеграфував до Чіфу, що чужі послы в Пекіні дня 9. липня находили ся при житю. Генерал Ніш допустив ся самоубійства. Князь Туан загарбав престол. В Шантунг зростає рух проти чужинців.

Шангаї, 23. липня. Прибув ту Лігунгчанг. Заграничні послы порішили не складати єму урядових відвідин.

Брукселя, 22. липня. Міністерство заграничних справ одержало телеграму вислану 20. с. м. о 6:25 год. (час китайский) такого змісту: Телеграма губернатора Шантунга, вислана з Шангаю, запевняє, що послы в Пекіні були дня 20. с. м. цілком здорові і находили ся під строгим доглядом китайских властей. Лігунгчанг прибув до Шангаю.

Париж, 23. липня. В дипломатичних кругах запевняють, що держави постувають солідарно в китайській справі, та що двоцільність поглядів європейских кабінетів на події в Китаю є нині певнійшою, як коли небудь.

Лондон, 22. липня. Daily Express доносить з Тієнсіну з дня 18. с. м.: Получені війська здобули касу генерала Ніха і віцекороля, в якій находило ся півтора мільона таєлів.

Петербург, 23. липня. Оголошено царский указ, що заводить воєнний стан в війскових округах сибірских, Туркестані і Семіречінську. Другий указ заряджує загальне ополченє в тих двох округах.

Петербург, 23. липня. Генерал Алексєєв доносить з Тієнсіну дня 19. с. м.: На наші передові сторожи напали вчера китайські війська і Боксери, в силі двох тисяч людей. Пів роти 10. полку окружена Китайцями штурмом робила собі дорогу, причім поляг один офіцір і 4 вояки, а 17 вояків ранено. Коли прибула підмога, Китайці уступили, полишаючи на боевици 70 убитих.

До милосерних сердець відзиваємо ся в справі убогої жінки, жєни зложеного слабостию б. учителя народного Людвика Снешка, яка не має ані достаточних средств, ані спомоги заробкованя, щоби удержати себе і хорого мужа, якого опікою она обтяжена. Ласкаві жертви наша редакція передасть тижнево просячій.

**Розклад поїздів залізничних обов'язуючий від 1-го мая 1900.**

(Приїзд і відїзд поданий ціся часу середно-європейского).

Поїзд		до Львова		Поїзд		зі Львова	
посп.	особ.			посп.	особ.		
приходить о годині				відходить о годині			
6:10	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня			6:25	до Лавочного (Мункача, Пешту)	Борислава	
6:20	з Чернівців (Іцкан, Галапу), Станиславова			6:30	до Підволочиск (Київа) Бродів дв. головний		
6:46	з Брухович, шод. від 13. мая до 16. вер. вк			6:43	» » » дв. Підзамче		
7:45	з Янова			6:35	до Станиславова, П. двисокого, Потутор		
7:40	з Тернополя, Бродів на дв. Підзамче			8:30	до Кракова (Відня, Варшави), Стружа		
8:00	» » » на дв. головний			2:55	до Скольного, до Лавочного (1. лип. до 15. вер.)		
8:05	з Лавочного (Пешту) Калуша, Стрия			9:00	до Янова		
8:15	з Сокала, Рави рускої			9:15	до Янова		
1:35	з Кракова, Відня, Варшави, Пешту ч. Пер.			9:25	до Підволочиск, Бродів, Гусятин дв. Підз.		
11:45	з Ябослава і Любачова			9:42	» » » дв. гол.		
11:55	зі Станиславова (Кересмезе, Потутор)			2:55	9:55	до Чернівців, Станиславова	
12:55	з Янова			10:20	до Сокала, Белзця, Рави рускої і Любачова		
1:15	зі Скольного, Стрия, а з Лавочного від 1. черв. до 15. вер.			1:25	до Янова від 1. мая до 15. вересня в неділі і свята		
3:14	з Бругович (13. мая до 16. вер. в нед. і св.			2:15	до Брухович від 13. мая до 15. вересня в неділі і свята		
2:20	з Підволочиск (Київа) Бродів на дв. Підз.			3:05	до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер.		
2:35	» » » на дв. голов.			3:15	до Янова шоденно від 13. мая до 16. вер.		
5:45	з Кракова			3:26	до Брухович шод. від 1. мая до 16. вер.		
1:45	з Чернівців, Іцкан			3:30	до Ряшева, Хирова, Любачова		
6:00	з Сокала, Белзця і Любачова						
<b>Ніч</b>				<b>Ніч</b>			
7:24	з Брухович (13. мая до 16. вер. в нед. і св.)			6:10	до Станиславова		
8:28	з Янова (від 1. мая до 15. вер. в нед. і св.)			6:13	до Янова від 1. мая до 15. вер. т. в дні б. а від 16. вер. до 30. марца 1901 шоденно		
8:50	з Брухович від 13. мая до 16. вересня шод.			12:40	6:30	до Кракова (Відня, Берліна, Варшави)	
9:23	з Янова шоденно від 1. мая до 15. вер.			6:50	до Лавочного (Мункача, Пешту) Калуша		
8:40	9:45	з Кракова (Відня, Берліна), Ясла, Розвадова		7:10	до Тернополя дворець головний		
2:31	10:00	з Чернівців, Букарешту, Гусятин, Потутор		7:33	» » » дворець Підзамче		
12:20	10:15	з Лавочного (Пешту) Хирова		7:25	до Сокала і Рави рускої		
	10:12	з Підволочиск (Київа), Бродів на дв. Підз.		7:48	до Брухович (13. мая до 16. в р. в нед. і св.)		
	10:30	» » » на дв. голов.		9:12	до Янова від 1. мая до 15. вересня		
	12:05	зі Стрия, зі Скольного від 1. мая до 30. вер.		2:51	10:40	до Чернівців і Іцкан	
	3:12	з Підволочиск на дворець Підзамче		10:50	до Кракова, Відня, Варшави		
	3:35	» » » на дворець головний		11:00	до Підволочиск, Бродів дв. голов		
				11:25	» » » дв. Підз		
				4:15	до Кракова, Відня, Берліна, Самбора		
				4:45	до Брухович від 13. мая до 17. вер. шод.		

**ЗАМІТКА:** Пору нічна числить ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано. Час середно-європейский рівнить ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейского = 12 год. 36 мин. часу львівського. — Бюро інформаційне ц. к. залізниць держ. (Львів, ул. Красіцких ч. 5) уділяє пояснень в справах львівських, продає білети всякого рода і розклади їзди.

**Контора виміни**  
ц. к. упр. гал. акц.

**Банку**  
**Гіпотечного**

2 купує і продає  
всякі

**папери цінні**

**і МОНЕТИ**

по найдешевшім курсі  
денним не числячи ніякої  
провізії.

**Товариство взаїмного кредиту**  
**„ДНІСТЕРЪ“**

стоваришене з обмеженою порукою, Львів, ринок ч. 10  
(дім „Просьвіти“).

уділяє позички за оплатою 5½% і 1% додатку на кошта адміністраційні, властителям ґрунтів і господарств до 500 корон за порукою двох відповідних ручителів або за інтабуляцією, над 500 корон тільки за інтабуляцією на першій місци, до сплати в ратах на 3 до 10 літ. Св'ященники, не посідаючі реальностей, мусять крім поруки двох ручителів предсжити еще послісу житєву; обезпечитесь можна через „Дністеръ“ в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові після всяких можливих комбінацій.

Згадане Товариство приймає вкладки до опродентованя від членів і третих осіб по 4%.

— Уділ членський вносить 50 кор., вписове 2 кор. —

Членом бути і позичку дістати може тільки член обезпечений в „Дністеръ“.

І формації уділяє Дирекция листовно або агенти Товариства взаїмних обезпечень „Дністеръ“.

— РІК ЗАСНОВАНЯ 1892. —

**Товариство взаїмних обезпечень**  
**„ДНІСТЕРЪ“**

перше і одинокє руске Товариство асекураційне, припоручене Вєч. Духовєнству і всім вірним Впреосв. Митрол. і Преосв. Еп. **Ординариатам** всіх **трех** епархій, обезпечає будинки, уряджене домашне, скот, господарскє знаряди, збіжє в зерні і соломі, сіно в стогах і будинках против шкід огневих.

Стан фондів гваранційних з днем 31-го грудня 1899 вносить:

Фонд резервовий	245.814 кор. 52 сот.	486.145 кор. 92 сот.
Резерва премій	148.480 „ — „	
„ спеціальна	1.684 „ 80 „	
Фонд основний	72.000 „ — „	
„ емеритальний	18.166 „ 60 „	

Тарифи „Дністра“ дуже умірковані, услівя обезпечень користні, а шкоди ліквідують ся безпроволочно. До кінця 1899 року вносили виплачені шкоди 1,669.565 кор. 38 сот. Поліси „Дністра“ приймає **Банк краєвий і Каси ощадности** у Львові, Коломиї, Самборі, Долині, Святині, Городенці, Терєбовлі і Заліщиках при позичках гіпотечних.

На житє можна обезпечитесь через „Дністеръ“ в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові, котре дає найкористнійші услівя, представляє своїми фондами найбільшу гваранцію і видає поліси і квіти в рускім язиці. Зголошеня о уділенє агенцій в окрестностях, де нема близько агентів „Дністра“, приймає ся. „Дністеръ“ виплатив агентам по конець 1899 р. провізії 216.714 корон.

Львів, ринок ч. 10. (дім „Просьвіти“).

**Артистичне заведење ритовниче малярства шильдів.**  
відливаня, таблиць, виріб печаток кавчукових і великий вибір кавчукових друкарень

**Генрик Шапіра**

Львів, ул. Коперника ч. 3 (побіч аптеки Вп. Миколая).

Виконує дуже красно всілякі роботи, а іменно: печатки кавчукові і металеві для громад і урядів парохіальних. Шильди мальовані на шклі, дереві, блясі та полотві. Всілякі лякерования, позолочуваня хрестів. Таблиці і шильди лянні з ріжних металів, таблиці наґрєвні і назви улиць, числа на доми.

Гравури на металю та дорогох камянях, печатки, штанци, відзнаки, бунґви, монєграми, герби і ґузники до упряжи та ліберії. Мєрни печаткові, блячки шпунт. для броварів. Нумератори і стемплі на датум. Осняги до пльємб, шаблони. Краска до печаток та хемічна краска до білизни.

Цінники даром і франко.

**Всілякі**  
**КУПОНИ**  
**вильсовані**  
**цінні папери**

виплачує без потрученя  
провізії або коптєв

**Контора виміни**  
ц. к. упр. гал. акц.

**БАНКУ**  
**Гіпотечного.**